

DOMOVINA

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Prešernova ulica 54
Uredništvo „Domovine“, Miklošičeva cesta 16, Telefon 72

Izhaja vsak petek.

Naročnina: Četrletno Din 7·50, polletno Din 15—
celoletno Din 30—.

Porast naprednih glasov pri občinskih volitvah

Klerikalci zelo nazadovali

Dosedanji izidi občinskih volitev pričajo, da je pričelo ljudstvo precej izdatno obračunavati s klerikalno nespособnostjo. Klerikalno časopisje se sedaj tolaži na vse načine in «Slovenec» celo drzno piše o zmagi. Mi ne bomo nič besedičili, temveč vzeli na pomoč le številke, ki najjasneje pokažejo, kakšno je dejansko stanje.

Iz doslej znanih rezultatov je razvidno, da smo naprednjaki, predvsem pa demokrati, napredovali v vseh okrajih Štajerske in Kranjske. Izidi 23 občin ljubljanske okolice, ki so nam bili najprej znani, kažejo, da so napram skupščinskim volitvam napredni glasovi narasli za 1186, to je od 1754 na 2940. Socijalistični in komunistični glasovi so poskočili za 8, to je od 1485 na 1493, a klerikalni glasovi so padli za 1148, to je od 5826 na 4678.

Seveda imajo, kakor vidimo, klerikalci še večino glasov, ki so jo komaj obdržali napram ostalim strankam, to da število njihovih glasov je tako straš-

no padlo, da je pametnejše, če lepo molčijo. Še en tak udarec pri prihodnjih volitvah pa bo vse klerikalne glorioke konec. Uverjeni smo, da je klerikalna stranka obsojena na stalno nazadovanje in da bodo naprednjaki, zlasti demokrati, stalno napredovali. Desetletja že farbajo farovži naš narod, še nikdar pa ni farovška stranka napravila kaj pametnega in koristnega. Voditelji te stranke so hujskali na vojno in so po vojni popolnoma zavozili klerikalno barko. Neuspehe zadnjega enoletnega klerikalnega tigrovstva prebridko občutimo na lastni grbi. Zato ni čudno, da se budi narod iz farovške omotice in da se tudi preprosti človek otresa farovških političnih coprnij.

Točnejše podatke o izidih volitev prinesemo v prihodnji številki. Obenem priobčimo tudi primerjave z zadnjimi volitvami v narodno skupščino, da se bo jasneje videl porast naprednih, med temi zlasti demokratskih glasov.

V boj za občine!

Te dni se vršijo še poslednje borbe za slovenske občine. V krajih, kjer so se volitve že vršile, smo naprednjaki pokazali izredno lepe uspehe. Klerikalci so skoro povsod nazadovali, dočim je **Demokratska stranka** na glasovih pridobila povprečno za **enkrat toliko**, kakor jih je imela pri zadnjih volitvah v narodno skupščino. Ostale napredne stranke so skupno narastle samo tam, kjer so šle složno z demokratsko stranko. To je torej novo potrdilo starega pravila, da je prvi pogoj napredne zmage — **sloga naprednjakov!** Zatorej, naprednjaki, v teh dneh, ko prvič izdatno obračunavamo s klerikalno tigrovsko nespособnostjo, složno vsi na volišče!

Klerikalci si pulijo lase in na vse mogoče načine skušajo ublaževati poročila o nazadovanju in porazih, ki dnevno prihajajo iz vseh koncev Slovenije. Nam pa bodi to v alarm, da v vseh občinah, kjer se volitve še te dni vršijo, zastavimo skupno napredno moč in klerikalcem iztrgamo iz krempljev občinska gospodarstva.

Možje naprednjaki, demokrati! V občinah, kjer imate te dni volitve, nastopite odločno in polnoštevilno za moše, ki ste jih izbrali iz svoje srede ter pometite s klerikalnim kimavstvom in klavernim kulukarstvom!

Komunisti, klerikalci in vera

Klerikalci si upajo uganjati vse mogoče in nemogoče stvari. To delajo v zavesti in prepričanju, da kmetsko ljudstvo, ki tvori jedro klerikalne stranke, vseh teh stvari ne bo doznalo, ali pa jih bo zvedelo tako, kakor hoče «Domoljub». To dejstvo je vzrok, da klerikalci nečuvno greše na račun nevednosti našega ljudstva.

Kadar je naš kmet pričel malo si meti oči in spregledovati ter samo plaho obsojati klerikalno politiko in početje duhovščine, takoj so pridrveli «Slovenec», «Domoljub», «Straža» in drugi podobni listi ter so pričeli streljati z najtežjimi kanoni, ki so grmeli samo eno pesem: vera je v nevarnosti. Prižnice so začele delovati, v spovednicah se je ženam in

tudi možem pripovedovalo, kako bodo «liberalci» vero odpravili; kaplani so hodili od hiše do hiše in so govorili grozne stvari, župniki so sklicevali shode in so na njih pripovedovali, kako bo križ izgubil iz šol in kako bodo nejeverniki sezgali vse svete podobe. Preprostem človeku so se kar lasje ježili in si je mislil, da bo prišlo nekaj groznega, najmanj sodni dan.

To strašenje našega ljudstva, da se mu hoče vzeti vera, je najpriljubljenejše klerikalno bojno orožje. S svojo gospodarsko in socialno politiko klerikalci svojih pristašev itak ne morejo držati skupaj, ker vsakdo vidi, da je njihova politika nespametna. To zlorabljanje vere v klerikalne politične namene traja že zelo dolgo. Tako dolgo, da že izgublja na učinkovitosti. Končno naš človek tudi ni slep in mora nazadnje le spregledati, da je vse to klerikalno početje sama «farbarija». Naš kmet vidi, da vlada v verskem oziru največja svoboda, da nihče ne zapira cerkvâ in ne odstranjuje križev iz šol, da je vsakdo, ki se norčuje iz verskih obredov ali zagreši bogoskrunstvo, prav občutno kaznovan, da tudi oni kmetje, ki ne odobravajo klerikalne politike, hodijo v cerkev, darujejo za zvonove, da so pošteni in dobri. Dejstvo, da se vere nihče ne dotika, da je veri dana največja svoboda, da vsak pameten človek smatra vero za eno najsvetejših stvari vsakega posameznega, je našim klerikalnim politikom naravnost neprijetno. Oni bi radi videli, da bi se dogajali kaki hudi verski boji, četudi bi vera in versko življenje pri tem trpelo. Imeli bi vsaj s čim strašiti. Tako pa se boje, da naš kmet takim klerikalnim čenčarijam, da je vera v nevarnosti, ne bo več dolgo verjel. Potem pa bo konec klerikalne slave. Zato bi klerikalci naravnost radi imeli verske boje. Ker jih pa ni, si jih izmišljajo.

Da je klerikalcem vera prav malo mar in da to izrabljajo le v svoje nepoštenne politične namene, dokazuje tudi njihova tesna zveza s komunisti in podpiranje komunistične moči in vpliva.

Bog naših slovenskih komunistov je ruski komunizem. Pri nas hočejo uvesti komunistično vladno po ruskem vzorcu. Glava ruskih komunistov pa je bil pred kratkim umrlj Lenin, ki je bil žid brez vere. Leninovi pomagači so najbolj strupeni sovražniki vsake vere. To so na krvav način dokazali v Rusiji. Komunizem je bila najbolj napoti globoka verskost ruskega naroda, ki v tej svoji verski nevarnosti ni hotel imeti razumevanja za ko-

munistične učenosti. In zato so komunisti sklenili, da napravijo zgrda, kar ne gre zlepa.

Začeli so zapirati cerkve in preganjati duhovščino, tako da se je verni ruski narod moral skrivati pred komunističnimi razbojniki, kakor nekdanji prvi kristjani pred rimskimi cesarji. Duhovniki so morali romati v zapore, veliko jih je bilo brez sodbe ustreljenih. Najvišja glava ruske cerkve patriarh Tihon je moral ogromno pretrpeti in z njimi vsi, ki niso hoteli zatajiti svojega verskega prepričanja.

O tem trpljenju ruske višje in nižje duhovščine in vernega ljudstva je pred kratkim pisal in pripovedoval škof Nikolaj, ki se je na poti v Ameriko ustavil v Varšavi. Kdor brani vero pred komunističnim nasiljem, je v Rusiji izpostavljen nevarnosti smrti. Smrti se vsakdo boji, tudi duhovniki. In zato so morali utihniti ali pa stopiti v službo komunizma. Nihče ne upa ziniti besedice proti komunističnemu krvavemu nasilju. Zato izgleda, kakor da je vse zadovoljno. Šele, ko je ta škof Nikolaj prestopil mejo boljševiške Rusije, je upal pred zbrano duhovščino v Varšavi povedati resnico.

Kdor podpira in zagovarja komuniste, s tem želi in pomaga, da nastopijo pri nas take razmere, kakor so v Rusiji.

In komuniste pri nas podpirajo samo in edinole klerikalci, ki s tem spravljajo vero v prav resno nevarnost. Pa naj še kdo reče, da klerikalci branijo vero našega naroda! Za svojo politično moč bi jo danes raje zatajili kakor pa jutri. To so jasno dokazali z zvezo s komunisti.

Kje je potem največji sovražnik vere našega naroda?

Politični pregled

Dosedanji izidi občinskih volitev v Sloveniji kažejo

močno nazadovanje klerikalcev

Anton Stražar:

Mačeha s Kompoljskega gradu

(10. nadaljevanje.)

Dolgo pot sta imela Lenard in Uršula. Ko ju je zajela noč, sta prenočila v bližnjem kozolcu na senu. Rano zjutraj sta se prebudila in odpravila dalje v dogovorjeno smer — na grad Kostel na Dolenjskem, k svojemu starejšemu bratu Kancijanu. Grad Kostel je spadal pod oblast celjskih grofov. Kancijan je imel na njem užitninsko pravico in je gospodaril po svoji volji.

Ko sta pozno popoldne Lenard in Uršula vsa utrujena dospela do brata, ju je šprva sicer zelo pripravno sprejel in jima dal postreči. Ali komaj se je razvil pogovor in je Uršula prišla na dan s svojimi zavitimi jadikovanji, je navihani Kancijan hitro pogovoril razmerje in kar naravnost povedal: «Veš, Uršula, dobro poznam tebe kakor tudi tvojega moža. Juraj je možat in značajan vitez in ne verjamem, da bi te bil odpravil z gradu kar na slepo reč. Vrag vedi, radi kakih spletk so pobegnili od njega!... Najboljše bo, če se zopet pobotaš z njim. Saj vidiš, da si tako ubiješ ves ugled. Čemu bi delala nadlogo drugim ljudem, ko vendar

napram glasovom pri zadnjih volitvah v narodno skupščino. To je res razveseljiv pojav, ki dokazuje, da postaja ljudstvo sito klerikalnih farbarij. V enem letu brezuspešnega zastopanja Slovencev v skupščini po klerikalnih tigrih je ljudstvo lahko izprevidelo, da

s klerikalno avtonomijo ni nič,

ker bi to pomenilo uničenje države, ki nam je vsem krvavo potrebna, in sicer samo kot urejena država, ki daje državljanom vso zaščito na znotraj in na zunaj. Zadnja kriza bi morala odpreti oči zadnjemu slepcu, da bi izpregledal in prišel do spoznanja, da je klerikalna avtonomija nemogoča in boj zanjo samo izguba dragocenega časa, ker v boju proti razkosanju države se bodo vedno našli skupaj vsi oni, ki so za enotno in močno državo.

V kratkem, morda že v par dnevih se izvršijo

važne izpremembe v vladi

na ta način, da bo nekaj radikalnih ministrov odstopilo in na njihova mesta pridejo novi možje. Samostojni demokrati ostanejo vsi v vladi tako, kakor so danes. Njihova prisotnost v vladi se že dobro čuti in se bo čutila še bolj, ko pridejo samostojni demokrati iz novih volitev ojačeni, ker potem bodo tudi v vladi številnejše zastopani. Zadnje leto je jasno pokazalo, da je vseh 21 klerikalnih tigrov in okrog 70 hrvatskih radičevcev pomenilo za ljudstvo le velikansko škodo.

V naši zapadni sosesčini, v Italiji, gre pa vse narobe. Tam so že začeli

fašisti ubijati poslance,

ki jim niso po volji. Te dni so naravnost ukradli poslanca Matteottija, ga odpeljali na avtomobilu izven mesta in ga tam mersarsko ubili! Ves svet se zgraža nad temi divjaštvii in italijanska vlada se nahaja v največji zadregi, ker ves svet očita to ubojstvo naravnost njej, oziroma onim, ki stojé v njeni bližini. Tega ni v nobeni drugi državi na svetu, da poslanec ne bi

bil varen svojega življenja zato, ker je drugačnega mnenja kot stranka, ki slučajno vlada v državi.

Jugoslavija je prav za prav lahko zadovoljna, ker pri nas vlada mir, med tem ko v našem sosedstvu povsod nekaj vre. Tako je sedaj

v Albaniji državljanska vojna,

ki pustoši to itak ubogo deželo, ki bi v najmirnejših razmerah težko izhajala. Žalostno je, da so celo katoliški duhovniki, med temi škof, sodelovali v državljanski vojni, namesto da bi ljudstvo mirili. Za enkrat so v Albaniji zmagali uporniki, ali kdo ve, kako dolgo bo trajala njihova vlada, ko se voditelji že pri sestavi nove vlade kregajo med seboj in se ne morejo sporazumeti. Zadnji dnevi so dali tudi

Franciji novega predsednika,

radi katerega se je vodil hud in oster parlamentarni boj. Izvoljen je bil z veliko večino glasov Doumergue (čitaj: Dumérg) in takoj po njegovi izvolitvi je bila sestavljena tudi nova vlada, in sicer pod predsedstvom Herriota (čitaj: Erió), ki ima na programu med drugim proglasitev splošne amnestije (izvzemši izdajalce), prekinjenje vsakega odnošaja z Vatikanom, obnovitev rednih odnošajev z Rusijo, čemur so nasprotovale vse dosedanje francoske vlade. Kar se Nemčije tiče, bo pač tudi novi ministrski predsednik vodil dosedanjo francosko politiko, t. j. Nemčija mora plačati vojno odškodnino.

Dopisi

SORA PRI MEDVODAH. Za občinske volitve, ki bodo v naši občini dne 21. t. m., je volilni boj v polnem teku. V boju si stojita dve stranki. Prva lista bo «Gospodarske stranke združenih kmetov, delavcev in obrtnikov», nalepljena na prvi skrinjici. Kandidatje na Gospodarski listi so izbrani sorazmerno iz vseh stanov, to so napredni odločni možje, ki jim ni le za lastno korist, temveč

mesto izpraznjeno in Lenard je kot prvi umestni ponudnik prišel na svoj račun...

Komaj se je dobro ustalil v Vrbovcu, je poslal po svojo sestro Uršulo. To mu ni narekovala samo bratovska ljubezen ampak sorodnost v zvijačah in naklepih. Vedel je tudi, da Uršula še premore ugrabljene zlatnine in dragocenosti. Z denarjem se da marsikaj doseči, Lenardu in Uršuli pa je bila skupna težnja v tem, da se maščujeta nad Gotfridom in ostalimi, ki so bili zapisani v knjigo njunega sovraštva. Uršula je prišla in zagospodarila na Vrbovcu; njen vpliv se je začel čutiti že drugi dan. V glavnem sta Lenard in Uršula kovala naklep, da predvsem dobita Gotfrida, naj že bo živega ali mrtvega!

Še pred Veliko nočjo je Lenard začel z zasledovanjem. Imel je srečno naključje, da je Gotfrida iztaknil v Celju, v takrat znani gostilni pri «Povodnem možu». Lenard je bil na vso moč prijazen in je Gotfrida spravljaj seboj kot gosta in znanca na Vrbovec. Premeteni Gotfrid je bil navidez prav vesel Lenardove obljube. Proti večeru sta se na konjih odpravila na pot skozi Savinjsko dolino. V prvi samoti je vinjeni Lenard skusil kar iznenada pobiti «dragega znanca» Gotfrida. A ta je imel za to pripravljene oči.

imaš pri možu vsega, česar potrebuješ, in si z njim zvezana po božjih in človeških postavah!»

«Potrpi vendar, Kancijan,» ugovarja Uršula, «kako, da obsojaš samo mene! Dejstvo je, da je moje razmerje do kompolskega gradu razrešeno in se ne da znova navezati v enem dnevu. Na tebi je torej, da bratovsko ljubezen izkažeš samo v toliko, da me nekaj časa pušči pod svojo streho. Nekako se bo že obrnilo. Lenard si preskrbi kako službo, saj po gradovih potrebujejo oskrbnike; jaz pa potem pojdem k njemu, če se prej drugače zadeva ne reši.»

Brat gospodar je skomignil z rameni, pa se ni vedelo, ali mu je sestriin prihod kaj po volji ali ne... To je bilo mučno stanje za nekdanj oholo gospodarico Uršulo. Uvidela pa je, da je Kancijan res ne bo takoj spodil z gradu, in to se ji je zaenkrat zdelo glavno.

Par dnj so ostali skupaj, nato pa se je Lenard podal iskat službe. Uršula mu je na to pot dala vse zlatnike, kolikor jih je ob pobegu s kompolskega gradu naglo pobasala seboj. Lenard je kolovratil ves teden in končno se mu je posrečilo, da je dobil v oskrbo grad Vrbovec v Nazarjih na Štajerskem. Tudi ta grad je bil last celjskih grofov, ker je oskrbnik začasno umrl, je bilo

tudi za napredek in dobrobit cele občine. Le možje, ki radi pomagajo svojemu bližnjemu, so na mestu za občinske odbornike, ne pa ljudje, ki nimajo sočutja z revežem. Pri nas je odvisen kmet in obrtnik od delavca, ter delavec in rokodelc od kmeta; smó vsi navezani drug na drugega. Druga lista ima firmo SLS. Na njej se bliščijo imena tukajšnjih mogotcev in njihovih podrepnikov, ki nimajo niti sposobnosti, niti prave volje delovati v prid občanov in občine, marveč le sebi in svojim v korist. Takih mož mi ne moremo voliti v občinski odbor! Predobro se še spominjamo časov, ko so naše žene in otroci stradali najpotrebnejših živil, dočim so gotovi ljudje imeli vsega v izobilju. Znano nam je tudi, kako se je delila moka, mast, sladkor, kako se je rekviriralo, komu jemalo in komu dajalo. Takrat ni bilo nič greh jemati revežu in dati bogatinu, danes pa nam pravi gospod župnik raz lece, da je že greh, če se pri volitvah ž njim ne kima. Domoljubarski dopisnik se v zadnji številki norčuje iz naših kandidatov delavskega stanu, in jim daje priimke, kakršne dajejo otroški paglavci drug drugemu. S tem je pokazal svojo visoko izobrazbo. Mi pa gospodom okrog «Domoljuba» povemo, da tudi njihovi nasledniki ne bodo vsi sedeli pri obloženih mizah brez dela. Najboljši odgovor pa bomo dali Domoljubarjem s tem, da bomo volili dne 21. t. m. Gospodarsko stranko kmetov, delavcev in obrtnikov, in torej kroglico oddali v prvo skrinjico.

BLOKE. Našim nasprotnikom je uspešno delovanje tukajšnjega Sokola trn v peti. Boli jih, ko morajo gledati vnete telovadce, ki pridno urijo na orodju. Hudo jim je tako, da hodijo po drugi strani ceste, a vendar poškilijo proti Domu, da vidijo, čigava je prav za prav deca, ki telovadi v tako «brezverskem» društvu. Naš kaplan Janko Pucelj ni slab in hud mož, a vendar čuti potrebo, da se včasih po zgledu spoštovanega predstojnika zaleti v Sokola. Jezi ga, ker se njegova družba uniformiranih Orlov in Orlic krha tako, da niti pri procesiji ne morejo več dostojno nastopiti. Bati se je, da ostane od

vsega Orlovstva samo še zastava. Junaški Orli naj raje z delom pokažejo, kaj znajo in se jim ni treba mučiti po zidovih Sokolskega doma ter trgati lepakov, kar se je že večkrat zgodilo. Po našem mnenju taka korajža ni na mestu ter je skrajno otročja. Taki ljudje bi krvavo potrebovali nekoga, ki bi jih naučil, kako se jim je vesti na cesti, pa tudi v cerkvi. O Sokolu, gospodje, Vam ni treba zgubljeni na leci praznih besedi. Sokol je in bo, ko ne bo nikakega duha ne sluha o Vas, ki se sedaj vanj zaletavate.

GORA PRI SODRAŽICI. Binkoštni prazniki so pri nas potekli v največji nervoznosti. Posebno na binkoštni ponedeljek je naš župni upravitelj prav po tigrovsko raz lece gremel nad «brezverstvom». O svetem Duhu ni bilo govora, pač pa naš upravitelj smatra za brezverstvo napredno časopisje in demokrate. Rekel je, da bi demokrate radi uničili 10 božjih zapovedi, posebno pa deveto. H koncu pridige nas je že kar pogнал iz cerkve, kar je povzročalo godrnjanje in ogorčenje. Mi farani našemu župnemu upravitelju resno svetujemo, naj nam v bodoče raje razlaga sv. pismo in evangelij in naj duše pase po pravem Kristusovem nauku, ne pa v političnih zadevah, pa bomo zopet radi hodili v cerkev, dočim nas sedanje zmerjanje in zlorabljenje prižnice odganjata. — Farani.

VODICE. V nedeljo dne 22. t. m. od 7. ure zjutraj do 5. ure popoldne se vršijo pri nas v Vodicaх v šoli občinske volitve. Dolžnost nas vseh, ki smo za napredek in korist občine, je, da gremo do zadnjega na volišče ter da volimo može, ki so vsestransko sposobni zastopati občino. Naša lista je Kmetško-delovna lista in je po vrsti tretja — torej vrzimo naše kroglice v tretjo skrinjico. Možje, volilci, nikar ne pozabite, kako se je delalo z nami in našimi družinami med vojno od strani mož, ki sedaj silijo zopet v ospredje in bi radi zasedli zopet občinske stolčke. Današnji časi zahtevajo pri občinski upravi može, ki so razumni in zmožni in ki imajo tudi pri oblastvih vpliv in ugled, ne pa može, ki niti lastne domačije ne morejo v redu voditi. Na Društvenem do-

mu in zvonovih v Vodicaх je približno pol milijona kron dolga in ves ta dolg bo padel na občino, če dobijo občino v roke možje, ki jamčijo s svojimi podpisi za ta dolg. Tudi druge naprave v Vodicaх stojijo radi malomarnosti in nezmožnosti vodilnih oseb jako slabo in bati se je, da propadajo v velikansko škodo občanov. Vse to lahko preprečimo s tem, da volimo kandidate Kmetško-delovne liste.

PREDOSLJE. Tudi v nekaj popolnoma črnih Predosljah so se ljudje naveličali farovške komande. Izprevideli so, da je geslo «vera je v nevarnosti» le preteveza, s katero so držali do sedaj ljudi v strahu. Seveda, vsi se do sedaj še niso osokolili in se otresli varuštva nekaterih oseb, ki so imeli do sedaj vajeti v rokah. Toda začetek je storjen. Za prihodnje občinske volitve smo vložili Kmetško-delovsko listo, ki je pravična vsem slojem. Upoštevajte večje in manjše posestnike ter tudi delavce, in to na trdnih mestih, kjer bo do gotovo izvoljeni. Nasprotniki priznavajo delavcem le pravico, da zanje glasujejo in so jim na svoji kandidatni listi dovolili milostno mesto kakega namestnika. Seveda, kakšna «predrznost», ako bi se hotel delavec, ki služi pošteno svoj kruh zase in za svojo družino, postavljati v isto vrsto z bogataši in celo tovarnarji. Zato ni čuda, da mali posestniki in delavci obračajo po večini hrbet onim, katerih delovanje v času svetovne vojne so si dobro zapomnili. Kar se pa tiče nasilja in terorja, imajo prijazni nasprotniki načelo: Rečem ti, da mi ti ne porečeš. — Imamo priče, da je hodil občinski sluga okoli naših kandidatov ter jih nagovarjal na različne načine, da bi preklicali podpis na naši kandidatni listi. S pričami moremo dokazati, da sta dva tukajšnja klerikalna činitelja hodila po hišah in prigovarjala našim kandidatom k istemu činu. Ni še izključeno, da bo o tem govorilo sodišče. Posamezniki so se res vdali zaradi ljubega miru in iz strahu pred raznimi veljaki, večina je pa ostala trdna. Zato kličemo somišljenikom: Glave kvišku, led je prebit, tudi pri nas se dani. Pozivljamo jih tudi, naj pridno primerjajo naše dopise z onimi v

Umaknil se je s konjem v naglem odskoku, izdrl kratek meč in zakričal:

«Samo poskusi še, Lenard, zamahniti z mečem. Če se te jaz le dotaknem s svojim, si zastrupljen!»

Lenard se je ustrašil. Ne ve pa se, kako bi bil izpadel končni boj, da ga niso po naključju preprečili potujoči trgovci, ki so se bližali naglo, hoteč pred nočjo dospeti v Celje. Lenard je izpodbodel konja in se pognal po cesti. Gotfrid mu je za slovo zaklical: «Srečno pot, ujeta! Na moji njivi ne boš več zobal prosa!»

Nato se je pridružil trgovcem in se z njimi vrnil v mesto.

Ob času, ko se je Lenard nastanil v Vrbovcu in ko je bila tudi Uršula pri njem, so na Kopoljskem gradu pripravljali svatbo. Juraj se je kar pomladil. Veselo je hodil sem in tja, dajal naročila in pripravljaval vse potrebno za ta imenitni dan. Popisovati radost Milice, da se po hudih prestanih dneh za vedno združi z edinim svojim izvoljenecem Joštom, je menda odveč. Skrbj pa je tudi imela obilo, kajti zavedala se je, da odsej postane prava gospodinja na gradu in da jo v novem stanu čakajo velike dolžnosti... Svatba je bila napovedana za sredo

po Veliki noči in Milici se je navzlic radostnemu pričakovanju zdelo, da dnevi vendar potekajo malo prenašlo. Že je bil v deželi Veliki teden.

Ravno na veliko sredo pa je Milica dobila vesel obisk. Bila je njena zvesta prijateljica Marcela z Rožeškega gradu. Koliko sta si imeli povedati! Marcela je pripovedovala vse natančno o razmerah na Rožeškem gradu, odkar je od tam bila rešena Milica. Drugi dan po Miličinem odhodu — tako je pripovedovala Marcela — ko je brat odgnal Uršulo in Lenarda, so se tudi za njo, Marcelo, začeli hudi časi. Felicijan je vso nejevoljo spravljal na njo in ji celo očital, da je bila v izdajalski zvezi z vitezom Jurajem, četudi je vedel, da je vse povzročil le Gotfrid. Marcela je ves čas prenašala bratovo sitnarenje. Zdaj ji je bilo tega zadosti. Na veliko sredo zjutraj, ko sta se zopet sprekla, se je Marcela odločila: «Povem ti, Felicijan, da je moje nadaljno bivanje na Rožeškem gradu neznosno.» — «Pa pojdi, kamor hočeš, nemara naravnost na Kopoljski grad!» se je odrezal zadirčni Felicijan. — Marcela na te odurne besede ni odgovorila, temveč se takoj poslovila od rodnega gradu in — evo — prišla res na Kopoljski grad...

«Ne veš, kako sem te vesela!» pravi Milica in objame Marcelo. «Za družico mi boš, ampak ne samo pri svatbi, temveč ves čas, dokler te bo volja ostati pri nas. Čisto domača boš, kakor da si mi sestra.»

Marcela je Milici vračala ljubeznivost. Bila je še turobna, toda opažalo se je na njej, da je zadnje čase postala mnogo čvrstejša in da se je njen značaj v mnogem utrdil. Premagovala je svoje notranje boli z zavestjo, da tudi ona mora kljubovati usodi. V ostalem pa se je zdaj na Kopoljskem gradu čutila povsem varno, ker je poznala plemenito srce viteza Juraja in dobroto prijateljice Milice. Govorili sta še nadalje in Marcela je v zvezi s svojim pripovedovanjem izvedela, da je Gotfrid bil na Kopoljskem gradu še isti večer, ko je oče Juraj rešil Milico. Nato da je v gradu ostal par dni. Ko pa mu je Juraj dal za nagrado večjo vsoto denarja, se je poslovil in odšel v širni svet, da ni povedal, kam...

Veselo so na Kopoljskem gradu praznovali praznike Vstajenja v pričakovanju svatbe. Vse poglavitno je bilo že pripravljeno. Na velikonočni ponedeljek sta se Juraj in Jošt z najlepšo kočijo odpravila po Joštove starše, Milica in Marcela pa sta se podali v sveže ozeleneli grajski drevored

«Domoljubu». To primerjanje jih dovede gotovo do sklepa, da vržejo dne 29. t. m. kroglico v prvo skrinjico, to je skrinjico Kmetško-delavske liste.

BLED. (Padlim bratom.) Zakrakal je črni gavran nad Trbovljami, oznanil je njegov zategli glas, da smrti je posegla v vrste med nas. Svinčenke so padle v vrste borilcev in trije junakov življenje drago je bilo darovano na oltar domovine. Kri, ki je brizgnila iz ran, pa je zavpila po maščevanju. O bratje, zapišimo neizbrisno v srce ta dan krvavi, dokler ne sine novi čas, ko zavihral bo prapor naš v vsej svoji slavi. Da, zavihrala bo zastava orjunaška od Triglava do Vardara; nesrečnež, kdor po njej iztegne roko! Glas zvona, ki je klenkal ob svežih grobovih, je trgal naša srca. A še bo klenkal zvon, v svarilo sovražnemu tropu, vsem sovragom k pokopu. Prelita je bratska kri za sveto domovinsko stvar, naj tromba orjunaška zaori: nikdar nas ne boste strli, nikdar! — Fant — orjunaš.

RADEČE PRI ZIDANEM MOSTU. Vsem bolnim priporočamo edino zdravilo — čitanje «Domoljuba». Tako se je nedavno izrazil pri nekem bolniku pismonoša Alojz Grof, češ, potem bo bolnik kmalu zdrav. Ali je oseba, ki trobi take budalosti, še sposobna za tako službo? Ai ne spada bolj v umobolnico? Zmešalo se mu je menda v glavi od nemirne vesti, ker je lansko leto pred volitvami toliko obetal ljudem, kako lepo bo, ako bodo volili poslance SLS. Zdaj pa ga ljudje zmerjajo, ko od klerikalnih poslancev nimajo ničesar. Namesto znižanih davkov imamo povečane, naši fantje vojaki služijo še dalje izven Slovenije, a klerikalna avtonomija je sedaj le polomija. Istimako so se vse druge klerikalne obljube izpolnile narobe. Imenovani posmonoša bi menda rad raznašal le «Domoljubčka», kakor ga on imenuje, a drugi listi mu ne dišijo. Kamor prinese kak drug list, tam sitnari, da tega že ne moremo več prenašati. Njegove čenčavosti smo siti. Drugikrat še kaj več.

ČREŠNJEVEC PRI SEMIČU. Vsi čitatelji «Domovine» smo z zadovoljstvom brali članek o znanem strašnem agitatorju ka-

planu Krašnji iz Semiča. Navedbe «Domovine» so povsem resnične, četudi je kaplan Krašnja zdaj ves na žerjavici in vsaki tercialki razlaga, da bo «Domovino» tožil. Mi pa še posebej vprašamo g. Krašnjo, čemu se toliko razburja ravno radi revolverja, ko vendar pri nas vsak otrok ve, da ga je marsikje razkazoval. G. Krašnja tudi ne spoštuje časti svojih vernikov, temveč ve o marsikom povedati, da je «prešustnik» ali «brezverec». Mi g. Krašnji povemo, da smo Belokranjci zelo popustljivi in prizanesemo preradi, toda vse do gotove meje. Če ne boste opustili obrekovanja, bomo napeli vse sile, da ubranimo svojo čast pred strupenim jezikom. Verjemite, da Vam takrat vsa baharija, da imate v Ljubljani v raznih dostojanstvenikih močno zaščito, ne bo nič pomagalo. Koliko bo pa Vaše vtikanje v občinske volitve pomagalo klerikalni stranki, se bo kmalu pokazalo. Pa še prihodnjič kaj in na svidenje na Črešnjevcu!

KOT PRI SEMIČU. Tudi pri nas se te dni vršijo občinske volitve. Zedinili smo se na skupni listi. To pa ni vseh nekemu gospodu, ki hoče komandirati, tudi sosednje občine. Mi mu svetujemo, da od naše občine umakne svoje prste, sicer ga bomo klenčili po njih z zgodbami o bogatih vdovah in devicah. Kdor ima maslo na glavi, naj k nam ne hodi na solnce!

SV. KRIŽ PRI KOSTANJEVICI. Občina Sv. Križ spada med najbolj nazadnjaške občine, kar jih poznamo v Sloveniji. Do zadnjega časa so ji načelovali sami klerikalci-nazadnjaki, ljudje brez vsakega gospodarskega čuta, ljudje, katerim je «gospod» vse, dobrobit občine nič. V občini je mnogo naprednih mož, ki to politiko obsojajo, niso pa imeli doslej še nikdar tako odločne volje, storiti takim razmeram konec kakor to pot. Občinske doklade so dosegle tak višek, da vsi občani, tudi najhujši klerikalni podrepniki, tarnajo in godrnjajo. Tem razmeram se mora storiti tak ali tak konec, to se čuje vsak dan. Seveda je tu vmes še črna roka, ki pravi, da se je treba spremembi zoperstaviti na celi črti, češ, da obstoji nevarnost, da bi prišli

na občinsko krmilo vendarle ljudje, ki bi hoteli temeljito obračunati z gospodarjem v preteklosti. Pod naslovom Kmetške zveze in Zveze malih obrtnikov, posestnikov in delavcev bi se klerikalci zopet radi pririnjili v ospredje. Toda nakana se jim to pot ne bo več posrečila. Danes je jasno, da je edina rešitev iz sedanjega položaja popolna sprememba sedanjih odbornikov. To bo dosegel Občinski agrarni odbor in Gospodarski odbor. Zadnji «Domoljub» piše, da se je liberalni cigan zopet preoblekel, da bi ga ne spoznali in da bi mu zopet zaupali. Pisu tega ciganskega članka in njegovim somišljenikom priporočamo Zlatorog milo, da si opere predvsem lastno črno perilo. V listah Gospodarskega in Občinskega agrarnega odbora so zastopani sorazmerno vsi sloji tako, da ne bo na prvem mestu le trgovec in krčmar, nego da pridejo do veljave vsi stanovi, ki so v občini zastopani. Kako je sestavljena klerikalna lista Kmetške zveze in Zveze malih obrtnikov, posestnikov in delavcev, to ve vsak občan. Na čelo občine bi klerikalci zopet radi porinjili poleg par pretkanih pristašev same kimavce, ki bi pri občinskih sejah le dremali in delali tako, kakor bi to kolovodje klerikalne stranke radi. Gospodarska lista in lista Občinskega agrarnega odbora nimata prav nobenega političnega ozadja. To pot ni oblekel liberalni cigan dveh sukenj, kakor mu to predbaciva «Domoljub», nego samo eno: suktnjo, v kateri bo gospodaril nepristransko, da bo občina napredovala in enkrat za vselej strla glavo volkovom v ovčji koži. — Agrarna reforma! Vsem občanom je znano, kaj počne zadnji čas uprava s travniki kostanjeviške graščine. Nastavljena je tako visoka najemnina, da revež ne bo mogel priti več do travnikov, temveč kvečjemu le še kak bogataš. Dosedanji občinski agrarni odbor se je mnogo prizadeval, da bi to upropaščanje malih posestnikov onemogočil. Ponojne vloge so romale v Ljubljano, da bi na pristojnih mestih položaj uvideli. Zadnji čas pa temu odboru nagaja tudi občina, in to ali iz nagajivosti ali iz hudobije. Pred več tedni

in v razgovoru obsedeli na klopici pod košato lipo. Nista bili dolgo sami, prišla je za njima tudi kuharica Nežika, ki je tudi bila — nevesta... Tudi njo je čakala poroka z vrlim Jankom, ki je Juraju rešil življenje in je zdaj veljal za oskrbnika. Nežika je bila seveda vsa srečna in kjer je le mogla, se je pridružila Milici in Marceli in še od svoje strani povedala kaj o svojih blaženih srčnih občutkih...

Ta dan je bila Rožeška Marcela nekam otožna, kar je Milica takoj opazila.

«Za božjo voljo, Marcela,» pravi Milica, «povej, kaj ti danes mori srce?»

Marcela se ji nakloni na prsi in spregovori: «Blagrujem te, ker imaš tako divnega ženina! Kako srečna boš ob njegovih strani!»

«Tudi zate, Marcela, pride čas, da stopiš v zakon z dobrim človekom, ki ti ga pošlje usoda! Želim ti to od vsega srca, in le verjemi, da ne boš dolgo ostala kakor roža med trnjem!» jo tolaži Milica in jo objame, presrečna Nežika pa je zadaj za obema zopet točila solze od genotja in radosti...

Ko se je solnce začelo niziati v zapad in je zavel večerni hlad, so se prijateljice odpravile v grad. Nežika je šla kuhat večerjo, Milica in Marcela pa urejvat dvorano za sprejem Joštovih staršev.

Napočil je srečni dan. Prejšnji večer sta iz Ljubljane dospela plemenitaš Gedeon, najboljši tovariš vitez Juraja iz ranih mladostnih let, s svojo soprogo, in pa sivolasi dominikanski opat Odilo. Sprejem je bil nad vse sijajen. Plemenitaš Gedeon in vitez Juraj sta pri zajtrku zopet začela obnavljati spomine na svoja leta, ko sta se v ljubljanskem dominikanskem samostanu učila prvih znanosti in je njun vestni učitelj bil ravno — pater Odilo. Kako so minula leta, koliko je bilo prestanih izkušenj — zdaj pa so trije možje zopet oživel v mladostnih spominih, pa je tudi še stari izkušeni Plavec pridejal káko svojo veselo modro besedo in so vsi bili na mah najboljši prijatelji.

Ob enajstih je opat Odilo v dvorski kapelici opravil mašo in po prisrčnem nagovoru zvezal zvestobo med Milico in Joštom, in nato še med Jankom in Nežiko. To vam je bila razigrana družba, ko so po poroki sedeli v zgornji dvorani okrog bogato obložene mize. Plemenitaš Gedeon se je zopet enkrat kakor mladoleten kavalir zabaval z Marcelo, vitez Juraj je stregel plemenitašini, sivolasi opat Odilo pa se je ves čas pogovarjal s Plavčevo materjo, dočim je stari očka Plavec spravljal na dan vso svojo bogato zalogo šegavosti in skrbel za izbor-

no zabavo. Ko so mu prinesli še harmoniko, je prav po domače nategnil mehove in prepeval in nazdravljaval starešinsko, da so neverjetno naglo potekale ure; na vzhodu se je že svitalo, ko so se grajski veseli svatje podali k prvemu počitku in je nevesti Milici vsa vzžarela duša v Joštovem objemu...

(Dalje prih.)

TOBAKOVA VODA PROTI UŠEM.

V zadnjih letih se je močno priljubila tobačni izvleček (ekstrakt) za pokončevanje uših pri živalih in pri rastlinah. Ker ga je sedaj v trgovini zmanjkalo in ga tudi tobačne tovarne ne izdelujejo več, priporočamo, da si pomagajo gospodarji s tobakovo vodo. Tobakovo vodo si pripravimo na ta način, da poparimo navadni tobak (v klobasah) z vrelo vodo in pustimo poparjen tobak še par dni stati, da ga voda čim bolj izluži. Na ¼ kg tobaka je vzeti 12 litrov vode, da dobimo zadosti močno tekočino. Za 6 litrov tobakove vode rabimo tedaj le polovico, t. j. ¾ kg ali 12 dek tobaka, za manjše količine pa toliko manj; za 3 litre samo 6 dek itd. S tobakovo vodo je v ostalem tako ravnati kakor z razredčenim tobačnim izvlečkom.

PO VSEJ SLOVENIJI GRE GLAS:
LE «DOMOVINA» JE ZA NAS!

je prišla na občino rešitev neke vloge agrarnega odbora, o kateri še danes ni dobil odobrenega obvestila. Agrarni odbor stoji odločno na stališču, naj se dá zemlja kmetu, in če jo država noče prodati, naj jo dá vsaj v najem za tako ceno, da bo kmet imel od nje vsaj nekaj užitka. — S člankom «Domo-ljuba» se podrobneje ne bomo pečali, kajti kar osel riga, nas nič ne briga. — Naše somišljenike pa prosimo, da ostanejo neomajani in da naj se ne dajo begati od nikogar. Občinski tajnik in organist naj bo sta le brez skrbi radi svoje službe. Ako imata pa strah pred morebitnimi izpremembami, naj si pravočasno poiščeta drugo mesto. Občina rabi nepristranskega tajnika, ne pa žonglerja, ki po cele tedne drsa od vasi do vasi in kot tujec agitira po občini za stranko, katera je pokazala popolno nesposobnost. Za njegovo mesto se ne poteguje noben reduciran ljubljanski uradnik, radi tega naj pisec «Domo-ljuba» le mirno spi. Za borbo smo pa dobro pripravljeni. Tudi materijala imamo toliko proti Vam, da ga boste težko prebavljali. — Somišljeniki! Delajte na to, da se enkrat za vselej otresemo ljudi, katerim gre le za lastno malho. Čitajte pridno napredne časopise, ker le v teh izveste pravo resnico.

SV. KRIŽ PRI KOSTANJEVICI. V 23. številki «Lažiljuba» me nepodpisani napada kot načelnika tukajšnjega Sokola, da iščem in iščem, kje bi mogel kaj najti za volitve. Veež me dolžnost, da dam na ta dopis primeren odgovor. Predvsem pozivam dopisnika, da mi javi imena dotičnih Orlic in bivših Orlic, katere sem vabil v gostilno, jih tam napajal in — poslušajte, kakor pravi dopisnik «Lažiljuba», tudi s pečenko pogostil, da bi v pijanem stanju od njih izvedel, kako bi potem vse druge sodil. Ako mi tega ne javi, ga javno imenujem za navadnega podleža, ki bi me rad oblatil. Kolikor poznam kot domačin tukajšnje razmere, v Sv. Križu Orlic sploh ni; če jih pozna dopisnik, naj jih imenoma navede, da se bom znal pozneje napram tej družbi vesti tako, kot olika zahteva. Pri nas so se razmere zadnji čas tako izpremenile, da Vas bo kmalu strah in da bo Vaš Katoliški dom ostal le žalosten spomin preteklosti. To je pokazala procesija na velikonočno nedeljo, na katero ste z največjim naporom in vključ s šentjernejski godbi, ki še danes nemilo brenči po ušesih ljubiteljev lepe glasbe, spravili skupaj le par orlovskih postav. Ne hodite na solnce z maslom na glavi! Za bodoče volitve je dovolj gradiva zbranega. Pa ne mislite, da sem kaj izvedel od Orlic. Zadostuje Vam naj zaenkrat, g. kaplan, s pohujševanjem mladoletnih otrok in pa gospodarstvo sedanjega občinskega odbora z g. župnikom na čelu. Bodite prepričani, da boste po volitvah presenečeni. Dolgo smo gledali Vaše početje, a vsaka stvar ima svoj konec. Toliko zaenkrat. Ako želite, sem Vam na razpolago. — France Colarič, načelnik Sokola.

HRASTNIK. Ko sta po Trbovljah letala od hiše do hiše in nabirala «podatke» dva klerikalna tigra, je tudi po naši dolini hodil neki mladenič s torbo pod pazduho in izpraševal razne ljudi, kaj da se govori o trboveljskih dogodkih. Mladenič je hvalil «Slovenca», češ, kako dobro piše, in je nekemu mlademu delavcu pokazal na steklarino, rekoč: «Ko bi oni (najbrž Orjunaši) videli, kako morajo delavci težko delati, bi bili čisto drugačni». Najbrž je ta klerikalni gospodek šele ob tej priliki prvič videl delavca delati. Premišljali smo dolgo,

kaj pomeni tako zanimanje za našo dolino in smo končno prišli do nastopnega spoznanja: Ko so klerikalni tigri, ki so pri kmetu izgubili že vse zaupanje, zvedeli o žalostnih trboveljskih dogodkih, so si hitro zračunali: «Aha, tukaj se bo dalo napraviti za stranko!» Brž sta se peljala dva tigra v Trbovlje, nekaj drugih klerikalnih gardistov pa so poslali v Zagorje in Hrastnik. Seveda so začeli najprej gonjo proti naprednemu časopisu, potem hvallili klerikalno, da je za delavca, prigovarjali raznim ljudem, naj rečejo, da so Orjunaši začeli itd. Torej čisto po klerikalno. S takim delovanjem so res ujeli nekaj mladil, nepoučenih kalinov. Pri nas so zvedeli tudi, da je klerikalcev le zelo pičlo število, da so obrtniki in trgovci po večini napredni. Zvedeli so tudi, da klerikalni konzum na Dolu rabi precej denarja, ker je kaplan zgubil neko veliko pravdo, in je treba šteti težke tisočake. Sedaj ga pa imamo! Bojkt bomo napovedali vsem naprednim obrtnikom in trgovcem, bo vsaj tudi naš krojaček v Hrastniku imel več «kšefta». Saj delovno ljudstvo rado verjame, ki nam je pokupilo toliko sto izvodov «Slovenca». Tako si misli naša klerikalna gospoda. Toda zmotili ste se, vi farizeji! Res, da boste dobili par kalinov, pa le mladil, ker stari vas natančno poznamo, da vam gre le za naše kroglice; ko bi pa iste imeli, pa pride zopet na vrsto Zaloška cesta, kjer ste dall postreliti nedolžne delavce. Seveda takrat ste imeli vlado v rokah in ste lahko delali z ubogim delavcem, kar ste hoteli. Ali zapomnite si: Osel gre samo enkrat na led. Če boste s svojim zavijanjem res ujeli nekaj kalinov na vaš lim, bodo to le taki, ki so takrat, ko ste vi dali streljati nedolžne ljudi, še hlače po šolskih klopih trgali. Kje pa bomo naročevali svoje čevlje in obleke ter razno orodje, kje bomo kupovali naše potrebščine, pa si od vas ne damo predpisovati, ker vemo, da vam je le za polnitev vaše farovške bisage, ki ni nikdar dosti polna. Dobro nam je še tudi v spominu polom raznih klerikalnih konzumov iz predvojne dobe, tako v Laškem, Št. Juriju, Šoštanjju itd., kjer združniki še danes jočejo za izgubljenim denarjem. Ne boste nas dobili, ne!

LAŠKO. Kandidatne liste so razglašene in volilci se vrstijo pred občinsko desko, da si jih ogledajo. Največ pozornosti (Zupanc pravi: navdušenja) vzbuja nemškutarška lista, na kateri manjka zdaj kar šest kandidatov. Vsa je marogasta in pisana, kakor je pisana družba, ki jo je postavila. Najbolj zanimivo je pri tej listi še to, da je brez nosilca, ker je uradno črtan in mu je odvzeta aktivna in pasivna volilna pravica. Gg. Weber in Lapornik sta končno tudi prišla do spoznanja, da njuni pošteni imeni ne spadata med one, ki so ju k temu zavedli. Tej tragikomediji bodo napravili volilci konec v soboto in v nedeljo se bosta Zupanc in Fretze zbudila z velikim mačkom, ki jima ga pa bo ozdravila in spodila trda pest zmagovalcev. Konec je naši dobrodušnosti in z vso pozornostjo si bomo ogledali one, ki v svojem polovičarstvu še vedno podpirajo ljudi, ki jim ni za nas, pač pa za naše novce. Svoje somišljenike pozivamo resno in odločno, da se z vso vneto lotijo dela za volitve, ki nam morajo donesti še lepšo zmago, kakor je bila zadnja. Zapomnite si dobro imena onih, ki bodo volili proti nam in izvajajte iz tega konsekvence, in to ne glede na osebo in stanj dotičnika. Takoj po volitvah boste dobili tozadavne direktive in naročila od vaše organizacije.

LAŠKO. Sresko poglavarstvo je razveljavilo napredno gospodarsko listo občine Marija Gradec, češ, da sta bila dva podpisa kandidatov ponarejena. S tem volitve odpadejo in se smatra klerikalna lista za izvoljeno — seveda, če bi ne bilo naše pritožbe proti nepravilnosti dotičnega odloka, ki bi se mogel izdati šele potem, ko bi se trditve klerikalcev dokazala. Ker pa imamo mi dokaze, da sta dotičnika listo lastnoročno podpisala, bodo volitve brezdvomno razveljavljene in se bodo vršile nove na podlagi novih list. Toliko v pomirjenje našim somišljenikom.

LAŠKO. Možje volilci! V soboto, dne 21. t. m., bomo odločili, komu hočemo zapati svojo občino. Mirnim srcem in z zavestjo zmage stopa demokratska stranka v boj, ki naj še enkrat odloči, ali ostane naš lep trg politično zdrav, napreden in naroden. V tem boju nas podpira umno komunalno gospodarstvo demokratske večine v dosedanjem občinskem odboru in zasluge, ki so si jih naši možje pridobili za procvit in napredek našega trga. Nizke občinske doklade, dobro finančno stanje občine, sresko poglavarstvo, skrbstvo za uboge, obrtna nadaljevalna šola, mostovi, dobro vzdrževanje cest in ulic, do vseh podrobnosti izdelan projekt za vodovod, ki se ima zgraditi tekom tega ali prihodnjega leta in za katerega je ustanovljen poseben fond, ki izkazuje že danes več stotisoč kron — vse to in še mnogo drugega so uspehi, ki jih pameten volilec ne more prezreti in ki pripravijo še tako zakrknjenega nasprotnika do uvidevnosti, da ne kaže občin. gospodarstva izročati drugim kakor večim rokam demokratskih kandidatov. Kot drugi se Vam ponujajo klerikalci. Trdno smo prepričani, da jih bodo dobili tudi pri teh volitvah po prstih, kakor so jih dobili pri zadnjih. Njihova lista je glede kvalitete in sposobnosti kandidatov še slabša kot zadnja. Možje, katerim nečemo odrekati poštenosti, so nezmožni voditi občino, kot je naša. Vsaj pisati in brati bi moral znati vsak občinski mož trga Laško. Takih, ki še tega ne znajo, pač ne moremo voliti, ne da bi spravili sebe in občino v sramoto! Tretji, ki se Vam vsiljujejo, je družba okrog Fretzeta in Zupanca, imeni, ki smo jih čitali že na najrazličnejših listah, moža, ki se sučeta, kakor se pomika senca okrog drevesa pod toplim solncem. Njihova lista, ki jo je zeleni svinčnik političnega uradnika skrčil od 34 na 28 imen, sestoji iz pristašev najrazličnejših strank, kakor je to izjavil Zupanc sam: iz radikalcev, klerikalcev, komunistov, socialnih demokratov, nemškutarjev in baje tudi demokratov. Pomilujem te zadnje, če sta jim njihov značaj in prepričanje dopustila, posoditi svoja poštena imena, da pomorejo v občinski odbor n. pr. Freizetu, ki je bil te dni od sreskega poglavarstva kaznovan, ker se sedaj za Slovence nima drugega imena kot psovka «Windischer». O gospodarskih sposobnosti teh vsiljivcev, katerim je le na tem, da bi se vrinili v občinski odbor na račun drugih in da bi kvarili in ovirali delo naših mož, je odveč. O tem bodo volilci izrekli zadnjo in končno besedo! Možje volilci! Odločitev bo lahka onemu, ki misli z lastnimi možgani. Komur sta mar dobrobit in procvit naše občine, ta bo volil demokratsko listo, ta bo vrgel v soboto volilno kroglo v prvo skrinjo. Prvo plačilo mu bosta mirna vest in zavest, da je storil svojo dolžnost napram sebi in narodu. Drugo plačilo pa, da bo našel zaslombo pri nas, da bo našel na magistratu enako pravico

za vse sloje. Kdor pa bo volil s klerikalci ali s Fretzetom in Zupancem, ta je od nas odšel, tega smo črtali in ta naj išče pomoči in zaslombe pri onih, ki jim zaupa več kakor nam. Zdaj pa odločajte! — Volilni odbor.

SV. LENART NAD LAŠKIM. V soboto 21. t. m. imamo pri nas občinske volitve. Vloženi sta dve kandidatni listi: napredna in klerikalna. Kulukarji so si izbrali prav «brilne» glavice, da bodo lepše capljale, kakor bo zvižgal ata Cencek. Med temi se posebno odlikuje neka mevžica. Ob nedeljah skače okoli svojih njiv, izganja vraže in misli, da bo s tem panal tudi one, ki ne trobijo v klerikalni rog. Jim gre pač trda! Oblazijo vse hiše ter lažejo na debelo. Obljubljali so naprednemu volilcu bukev, če voli z njimi. Ta pa se jim je odrezal: «Dajte mi raje vola, da bom vozil z vami!» Klerikalni šepavi «solarček» je posebno vsiljiv. Naj raje vpraša svojega ateka, zakaj je bil kot novoizvoljeni župan tako korajžno zbolel. Ko so naprednjaki, pri zadnjih volitvah prvič izvoljeni, zahtevali pobornice, so jih kar sproti delali. Denar so pa imeli tako spravljen, da so ga s težavo spravili na dan. Res, lepi gospodarji! Pa tista «slavna», nepotrebna tožba za kobilo, pri kateri je klerikalni občinski odbor tako častno pogorel — stroške so seveda nosili občani — in še drugi taki grehi. Mislite, da smo pozabili? Mi ne bomo volili mož, ki vodijo tako vzorno blagajniške knjige, ki pri sejah kimajo ter se samo takrat zganejo, kadar je treba podpisati zapisnik. V soboto pokažimo, da smo možje, ter pometimo klerikalne kimavce iz odbora!

SODINCI PRI VELIKI NEDELJI. Dragi bralci «Domovine», naznanjamo Vam, da tudi tukaj že vemo, da se bodo kmalu vršile občinske volitve. Na binkoštni ponedeljek nas je že posetil znani agitator kaplan g. Verbanšek od Sv. Barbare v Halozah ter nagovarjal, naj se sestavi le ena kandidatna lista brez volitev in da naj ostane še nadalje za župana g. Fric Irgolič. S tem županom pa, žal, stranke, ki imajo čisto opravka v občinski pisarni, niso zadovoljne, ker malokdaj najdejo župana v uradu. Sploh nam ne ugaja, da nam hočejo nekako na tihem izvoliti župana, ki ne more pokazati baš zaslug za občino. Kaplanu Verbanšku svetujemo, naj rajši agitira za Irgoličevo moko pri Sv. Barbari.

POLJANE NAD ŠKOFJO LOKO. Občinske volitve imamo v sredo 25. t. m. Vložene so štiri kandidatne liste: klerikalna in tri napredne (JDS, KDZ in SKS). Četudi se je pričakovalo, da bo le ena napredna protiklerikalna lista, vendar ni prišlo do tega iz prav ničevih razlogov. Pa četudi to ne, vendar so se vse tri pobožale in zvezale na ostane. Upamo, da bodo v prihodnjem občinskem odboru postopale vse tri skupine složno za napredek in blagor občine, odbijajoč vse klerikalne naklepe, da bi občino izrabljali v strankarske namene. Naši zastopniki (JDS) se bodo odločno uprli vsem takim nakanam. Kakor drugod, tako prihaja tudi naša občina v vedno večje potrebe in izdatke. Seveda, treba je gledati, da občina tudi gospodarsko, pri kmetijstvu, živinoreji, obrtništvu in vseh panogah napreduje, ker s tem se veča blagostanje občanov in potem se morejo dobiti tudi potrebni občinski dohodki. Nas nič ne moti, če pametni načrti prvič ali drugič ne bodo takoj uspeli, a začeti je treba povsod tam, kjer je treba braniti pravice občanov in odpravljati krivice. Posebno je pa to na mestu še tu pri nas v Poljanah, kjer ima župnik najlepši in najpripravljeni grunt, poleg pa še

lepe dohodke v denarju in vsakovrstnih plačil. Le vzemimo nove zvonove. Koliko govorjenja in prerekanja, pa tudi preprirov v posameznih hišah. Nič ne pravimo, da zvonov ni bilo treba; pa ti bi se bili lahko napravili brez vsakega velikega «šundra». Ves stranski cerkveni in farovski svet, travniki in njive, katerih menda še nikoli niso farovski kosili in obdelovali, bi se naj bili prodali, pa bi bil denar tu. Izgovor, da se to ne dá, je prazen. Ne samo denar za zvonove bi bil tu, tudi ljudem, ki bi prišli do svojega sveta, bi bilo jako ustrezno. Zastopniki JDS bodo vedno na strani teh, ki bodo stremeli za tem. Ne glede na levo in desno, bodo zastopniki naše JDS v občinskem zastopu odločno stali na strani pravice in napredka občine. Povsod in vselej bomo odločno korakali naprej po poti prave demokratske in ljudske misli. Naša skrinjica je zadnja, četrta. Kdor je z nami, kdor je navzet misli, ki jih širi «Domovina» ter jo vestno čita, bo spustil kroglico v zadnjo, četrto skrinjico.

TRBOVLJE. Tukajšnja policija je zasačila nekega Matijo Dornika od Sv. Jederti, ki je v Trbovlje pripeljal voz mesa. Ker ni bila cela zadeva v redu, se je to uvoženo meso od strani policije zavrnilo. Kakor dognano, se ta človek bavi že več let s tem uvažanjem. Kako meso uvažja, se bo natančno dognalo.

HRASTNIK. Te dni se je širila po okolici vest, da so volitve v krištofski občini preložene. Opozarjamo naše ljudi, ki še ne poznajo klerikalnih lopovščin, da naj bodo te dni pač previdni. Skoro gotovo bodo izdali še ponovno vest, da se volitve ne vršijo ali pa, da so prestavljene. Ne verujte klerikalcu ničesar! Udeležite se volitev gotovo! Naša skrinjica je prva.

HUDA JAMA PRI LAŠKEM. Nedeljskega klerikalnega shoda pri Sv. Jederti se nas je več rudarjev udeležilo, misleč, da nas bo dr. Ogrizek kolikortoliko razvedril in nam priskočil na pomoč v našem kritičnem položaju. Znano je vsej javnosti, da se vrši redukcija delavcev v Hudi jami. Toda ta zastopnik ljudstva niti besedice ni črnil o tem. Danes vemo, kdo se briga za naš in bomo tudi 21. junija pokazali figo v drugo skrinjico.

SV. JEDERT NAD LAŠKIM. Dne 15. t. m. smo imeli pri nas klerikalni shod, na katerem nam je dr. Ogrizek namlatil toliko prazne slame, da se je gabilo že najzaslepljenejši klerikalni ovci. Škoda praznih besed! Mi klerikalcev ne bomo volili, saj vemo, kaj nam ta stranka nesposobnih ljudi koristi. Kakor v Beogradu 21 tigrov ni znalo doseči ničesar drugega kot povišani davek in kučuk, tako so klerikalci tudi povsod v občinskih odborih samo kimavci in slabi gospodarji. Mi bomo 21. t. m. vrgli kroglico v našo prvo skrinjico.

Dopisi, katere smo morali danes izpustiti, pridejo prihodnjič na vrsto.

Plavanje.

Gost: «Gospodična, v juhi plava muha.»
Natakarica: «Kdo je pa že to mrcino naučil plavati?»

Zagovornik.

«Odvetnik: «Vidite, mož, zagovarjal sem Vas kakor svojega lastnega sina.»
Obtoženec: «No, ali je Vaš sin tudi tak falot?»

Gospodarstvo

TRŽNI PREGLED.

ZITO. Cene rahlo oslabele. V Vojvodini se trguje pšenica stara po 290 do 300 Din, nova za poznejšo dobavo po 250 do 270 Din, turščica po 227 do 230 Din, oves po 290 do 300 Din, moka po 460 do 500 Din za 100 kg na debelo.

ZIVINA. Cene v glavnem nespremenjene.

= Vrednost denarja. Na zagrebški borzi se je dobilo dne 17. t. m. v devizah: 100 avstrijskih kron za okrog 11¼ do 12 par, 100 italijanskih lir za 364 Din 25 par do 367 Din 25 par, 1 dolar za 83 Din 75 par do 84 Din 75 par, 100 češkoslovaških kron za 247 Din 10 par do 250 Din 10 par.

Beležke

+ **Komunizem in delavstvo.** Ako smo proti komunizmu, ki nam po ruskem vzgledu potrjuje, da je največja nesreča za ljudstvo, še nismo proti delavstvu kot takemu, kar bi rado lopovsko klerikalno časopisje dopovedalo svojim kimavcem. Mi obžalujemo komuniste, pa naj bodo advokati, profesorji, delavci itd. Mi obžalujemo trboveljske zaslepljene reveže, ki so šli na lim svojim komunističnim apostolom v Ljubljani, ki pa kljub svojemu boljšeizmu živijo udobno življenje pristnega buržuja. Tudi trboveljske komuniste bo srečala pamet, da bodo treznejše mislili in ne bodo več verjeli, da je na svetu mogoč nebeški raj. Niti v bogati Rusiji ni bil boljševiški raj mogoč, v naši napram Rusiji mnogo revnejši državi pa bi nas boljševiški težim vrgel naravnost v prepad. Pustolovci, fantasti in živčno razdrapani ljudje nastopajo, kakor poznamo iz zgodovine, po vsaki vojni ter se zagrižejo v kake čudne ideje. Toda po pijanosti pride vedno iztrežjenje. Tudi to je zgodovina še vedno pokazala.

+ **Klerikalni listi renče kot psi,** spuščeni iz verige. Polomija klerikalnih tigrov v Beogradu jih je privedla do tega, da iščejo sedaj vsako bilko, ki bi jim pomagala iz vode. — Zato so tudi zgrabili žalostne trboveljske dogodke, ki bi jih radi obrnili v svojo korist, da bi nadomestili izgube na deželi s komunističnimi glasovi. Za te dogodke so v veliki meri odgovorni baš tudi klerikalci, ki so s svojimi divjami izbruhi v lastnem časopisju pripravljali protidržavno razpoloženje. Da morejo klerikalni listi nekaznovano počenjati vse te falotarije, so se skrili za hrbte odgovornih urednikov-poslancev, ki jih ni mogoče poklicati na odgovor pred sodišče. In danes imajo vsi klerikalni listi v Sloveniji poslance za odgovorne urednike. Lepa je ta morala. Zato danes celo «Slovenec», ki je bil svoječasno še kolikor toliko zmeren, laže tako predrzno, kakor najbrže ne zna kak škipelarski list. Dobro je pri tem le eno, da laže tako neumno, da na njegove laži pride lahko vsak vsaj malce misleči človek.

+ **400 dinarjev.** Kakor znano, so klerikalni listi, posebno «Slovenec», po trboveljskih dogodkih razširili vest, da so Orjunaši iz stanovanja komunističnega apostola dr. Le-meža odnesli 400 dinarjev. Laž pa ima kratke noge in tudi tu se je dognalo, da je dr. Le-mežu ukradla navedene stotake njegova služkinja. Ker se je bala, da bi jo policija prehitro iztaknila, je ukradeni denar izročila neki prodajalki časopisov. Ta je še isti dan šla k

gospodom okrog «Slovenca» in jim povedala, da je Lemeževa služkinja njej izročila pogrešani denar in da naj torej klerikalni časopisi ne sumijo po krivem Orjunašev. — Klerikalni gospodje pa so tej poštenu prodalki rekli, naj bo kar tiho o celi zadevi —

in so nadalje blatili Orjunaše. Ko se je stvar temeljito razkrila in ko so služkinjo zaprli, so klerikalni listi stisnili rep med noge. — Ali hočete še silnejšega dokaza, da klerikalni politikuni nimajo niti trohice poštenosti in morale?

Tedenske novosti

* Čitateljem! Radi današnjega praznika smo morali za to številko nameravano prilogo preložiti na prihodnjo številko, ker je bilo tehnično nemogoče iziti v širšem obsegu. Prihodnja številka bo imela več slik in tudi drugače zanimivo vsebino.

* **Kraljeva dvojica v Ljubljani.** Preteklo nedeljo sta se pripeljala z avtomobilom z Bleda kralj in kraljica z malim spremstvom. Obiskala sta najprej strelsko tekmo, ki jo je priredilo lovsko društvo. Ob tej priliki se je kralj razgovarjal z mnogimi izmed navzočih gostov, z bivšim ministrom dr. Zerjavom, velikim županom dr. Baltičem in z funkcionarji lovskega društva. Po tekmi se je kraljeva dvojica odpeljala na ljubljanski grad in nato zopet na Bled. Ljubljansko prebivalstvo je kraljevo dvojico povsod živahno pozdravljalo.

* **Minister Pribičević v Ljubljani.** V torek se je pripeljal v Ljubljano minister prosvete g. Svetozar Pribičević. — Iz Ljubljane se je g. minister odpeljal na Bled, kjer je poročal kralju o raznih političnih vprašanjih.

* **Kongres invalidov iz vseh pokrajin naše države** se je vršil 15.—17. t. m. v Ljubljani. Invalidi so odločno nastopili za svoje pravice in zlasti poudarjali žalostno dejstvo, da je Jugoslavija edina država v Evropi, ki še ni rešila tega perečega vprašanja. V svoji resoluciji odklanjajo invalidi sedanji radikalski zakonski načrt o invalidih ter zahtevajo, da se uveljavi oni zakonski načrt, ki ga je izdelal svoječasni minister za socialno politiko g. dr. Gregor Zerjav v sporazumu z invalidsko organizacijo. S tem je dosegel dr. Zerjav najlepše priznanje, čeprav so zastopniki ljubljanskih invalidov govorili, da ni ničesar napravil. Zakonski načrt dr. Zerjava je takrat (decembra 1922) padel v vodo, ker je bila razpuščena skupščina. Želimo, da se povoljno reši vprašanje onih, ki so darovali svoje zdravje na altar domovine.

* «Narodni dnevnik» v Ljubljani je prenehal izhajati.

* **Preiskava o trboveljskih žalostnih dogodkih** počasi napreduje. S celo vrsto prič je dognano, da so napad pripravljali komunisti, ki so izrecno za ta dan pripravljali orožje. Danes se že ve, da so komunisti vrgli tri bombe, eno pravo vojaško in dve, ki jih je izfabriciral neki komunist sam. Iz tega doslej dognanega že vidimo, kako so klerikalni listi grdo lagali o teh dogodkih, ki so jih hoteli izkoristiti za to, da bi si pridobili čim več komunističnih glasov.

* **Pismonoše v službi klerikalne stranke.** Z dežele nam poročajo, da mnogi pismonoše, ki so pristaši klerikalne stranke, pri raznašanju pošte odvrčajo ljudi od naprednega časopisa ali celo to časopisje samovoljno zadržujejo. Ker je to nedopustno in kaznjivo, opozarjamo naročnike, naj nam vsak tak primer takoj javijo, da bomo napravili potrebne korake.

* **Protituberkulozni dispanzer v Celju,** ki je nameščen v samostojnem oddelku invalid-

skega doma, začne poslovati v petek, dne 20. junija t. l. Poslovne ure bodo vsak torek in petek od 9.—14. ure. Dispanzer vodi primarij celjske javne bolnice g. dr. Ivan Rajšp. Tako je odprt v Celju zopet nov državni dobrodelni zavod, ki je namenjen trpečini revnim stojem.

* **Kobilice v Bosni.** Selo Čitlak v Bosni so poplavili celi roji kobilic, ki so uničili vsa polja in vrtove. Škoda je ogromna.

* **Strela je udarila** te dni v hišo posestnika Josipa Trglavčnika v Bukovcu pri Polskavi. Nastal je požar, ki je uničil hišo in vse imetje. Trglavčnik je tem huje prizadet, ker mu je pred kratkim umrl edini sin, žena pa je slepa.

* **Nevihne in viharji v naši državi in drugod.** Iz raznih pokrajin Jugoslavije prihajajo poročila o velikih vremenskih neizodah v zadnjih dnevih. Tako je toča v Banatu in na Hrvaškem napravila na poljih in v vinogradih mnogo škode. Škoda se ceni na več milijonov dinarjev. Veliki viharji so vladali tudi v Budimpešti. Tudi iz Bolgarije in Rumunije prihajajo poročila o katastrofalnih nevihtah.

* **Smrtina obsodba pred mariborsko poroto.** V ponedeljek je bil pred mariborsko poroto na smrt na vešalih obsojen posestnik Simon Hircer iz Selnice ob Muri, ki je na naravnost živinski način pobil svojo ženo s sekuro ter jo zakopal za svinjakom.

* **Samomor v železniškem vagonu.** Na zagrebškem kolodvoru se je te dni v vagonu tretjega razreda obesil železniški delavec Jakob Ahac, rodom iz Brežic. Ahac je bil nepoboljšljiv alkoholik in mu je bila vsled tega odpovedana služba. V obupu je izvršil samomor.

* **Osveta zavrženega snubača.** V Malem Bregu v Bački je posestnikov sin Josip Rapè snubil tamkajšnjo mladenko Julijo Obrodino, ki pa ga je zavrnila in se te dni poročila z drugim. Ko sta novoročenca prišla iz cerkve, ju je čakal Repè z nabasanim revolverjem in oddal proti njima pet strelcev. Julija se je zgrudila mrtva na tla, njen mož

pa je bil težko ranjen. Morilec je bil aretiran in oddan sodišču.

* **Ciganska družba** se je pred nekaj dnevi klatila po okolici Zaloga. Posledice nezajeljenega obiska niso izostale. Pri tej ali oni hiši je zmanjkala kurešina, posestniku Francu Mejaču pa so ponoči odpeljali izpod kozolca cel voz. Člani družbe so neznano kam izginiti in odpeljali ukradene stvari s seboj.

* **Nepojasnen umor pri Mariboru.** V Krčevini pri Mariboru so našli te dni v gozdu umorjeno 30 do 40 let staro žensko, katere identitete spočetka niso mogli ugotoviti. Ime umorjenke se je moglo dognati šele, ko je prišel njen mož v Maribor in spoznal v umorjenki svojo ženo. Piše se Antonija Stelcer, doma iz Zgornjega Porčiča pri Sv. Lenartu v Slovenskih goricah. Umorjenka je bila ranjena na desni strani vrata ter je imela poškodovano tudi žilo odvodnico; umrla je radi izkrvavitve. Razen tega je imela po obrazu in na dlanih roki več poškodb in prask z nohti, iz česar je sklepati, da se je vršil med njo in morilecem boj. Kdo je morilec, je doslej še neznano. Iz raznih znakov se sumi, da je bila umorjenka posiljena.

* **Starček — skrunilec.** Sedemdesetletni Stefan Marinić iz Kojškega je zadnje čase stanoval pri posestniku Francu Ostermanu v Zaplani, ki ga je iz usmiljenja vzel pod streho. — Starček pa je gostoljubnost izrabil in oskrnil 9letno domačo hčerko, nakar je brez sledu izginil.

Iz raznih krajev

* **V Gori pri Sodražici** je na binško nedeljo umrla edina hčerka posestnika Andreja Turka, in sicer po kratkem bolehanju v nežni starosti 16 let. Naše iskreno sožalje!

* **V Metliki** je umrl posestnik in župan g. Josip Flajšman. Bil je odločen naprednjak. Blag mu spomin!

* **V Štepanji vasi** je preminula gospa Alojzija Anžič. N. p. v m.!

* **V Št. Lenartu v Slov. goricah** se je vršil 15. t. m. I. okrožni zlet naraščaja mariborskega okrožja, združen z razvitjem prapora domačega Sokola. Slovesnost je uspela zelo povoljno in je nedvomno doprinesla k utrditvi sokolske misli v Št. Lenartu in okolici.

* **V Krškem** je umrl v starosti 60 let gospod Franc Gerald, dimnikarski mojster in posestnik. Pokojnik je bil vrl narodnjak in naprednjak ter obče priljubljen. — Blag mu spomin!

Od slej se

razlikuje izvrstni, iz davna preizkušeni »Pravi : FRANCKOV : kavni prídátek« od ponarejenih proizvodov tudi že na zunaj po novi, rjavomodro-beli etiketi. — Na tej se posebno iztičejo karakteristični znaki razlikovanja, ki so: imo »Franck« in »kavni mlinček«.

»Pravi : FRANCK : z mlinčkom« zahvaljuje svojo splošno priljubljenost izvrstnemu aromu in prijetnemu okusu ter svoji izdatnosti in tečnosti.

Lepota? Svežost mladosti? Priljubljena vnanjost? Vse to si lahko ohranite in za-
branite prerano ostarelost samo, če racio-
nelno negujete svoj obraz, svoje telo, svoje
lase in svoje zobe. Izrednega učinkovanja
so že čez 25 let priljubljeni Elza-preparati za
negovanje lepote, kakor: Elza-obrazna in
kožo obvarujoča pomada, 2 lončka z zavoj-
nino in poštino vred 25 dinarjev, Elza-po-
mada za rast las, 2 lončka z zavojnino in

Lovci, gozdarji, delavci, priporočamo Vam,
da si kupite

obleke,

polerine, suknje, hlače, dežne plašče iz gu-
me, vsakovrstno perilo po najnižji ceni le pri
konfekcijski industriji

Drago Schwab, Ljubljana
Dvorni trg št. 3 (pod Narodno kavarno).

Največja zaloga vsakovrstnega blaga za moške in
dečke. Zabejavajte vzorce!

Naročeno blago se razpošilja po poštinem povzetju.
V lastni režiji se izdelujejo usnjeni (kožni) rekeci,
hlače in čepice v črni, rjavi in sivi barvi.

Obleke po meri.

ILIRSKA POSOJILNICA

LJUBLJANA, Kralja Petra trg št. 3/I,
sprejema hranilne vloge po 8 %.
Večje in stalne vloge do 12 %.

Zabejavajte pri trgovcih
na deželi in kupujte **manufakturno blago**
od stare, leta **1885** ustanovljeno
leta **1885** trdko

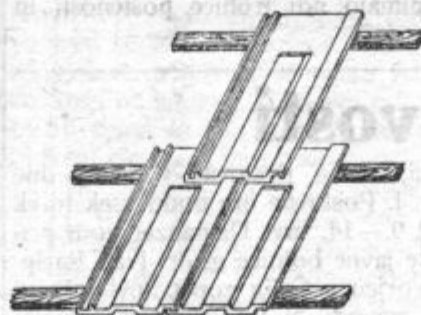
CROBATH Franc

dr. z o. z.
KRANJ.

Manufaktura na debelo in drobno.

Trgovci na deželi, ostali odjemalci, priporočajo se pred
nakupom znova o naših cenah in izberite! Trgovcem damo
najmanjše količine po prvih cenah na debelo.

poštino vred 40 dinarjev, z 10%nim dopla-
čilom, in drugi Elza-preparati, kakor Elza-
cvet za lase, Elza-voda za usta, Elza-kolon-
ska voda itd. Vse navedeno razpošilja: Le-
karnar Evgen V. Feller, Stubica Donja, Elza-
trg št. 360, Hrvatsko. (e)

Najcenejše strešno kritje!

Združene opekarne, d. d. v Ljubljani

prej VIDIC-KNEZ, tovarne na Viču in Brdu
nudi v poljubni množini, takoj dobavno, najboljše preiz-
kušene modele strešnikov, z eno ali dvema zarezama, kakor
tudi bobrovec (biber) in

zidno opeko.

Na željo se pošijeta takoj popis in ponudba!

Kupujte!

Vse Vaše potrebščine, novodobnega pomladanskega, letnega
blaga za moške in ženske obleke, svilo, etamin, batist,

saten, perilo, bifon, kotenine, oksfort, cefir, cvilih za žimnice, odeje, koe, posteljno garnituro in dr.

Najnovejše svilnate in čipkaste rute, šerpe pri domači znani trgovini

JANKO ČEŠNIK, LJUBLJANA, Lingarjeva-Stritarjeva ulica.

Blago, samo češkoslovaški izdelek.

Opozorjam ženske in neveste pri nakupu opreme (bališa).

Cene znatno nizke in zmerno.

Prava sredstva lepote, katera drže, kar obečajo!

Že 23 let v vseh deželah preizkušena, hvaljena in priljubljena so prava Elza-sredstva lekarnarja Fellerja,
ki pospešujejo lepoto.

ELZA-OBRAZNA POMADA, zanesljivo varstvo proti solčnim pegam, solčni opeklini,
lisam, brapavi koži, odstranja zajedavce, ogrce, nabore in
druge vsakovrstne kožne nečistosti. 2 velika porcelanasta lončka z zavojnino in poštino vred 25 Din.

Elza-lilijino mlečno milo, najmilejše in najfinejše milo lepote! Ideal vseh mil! Popol-
noma neškodljivo, se jako dobro peni in je milega finega duha.
4 veliki kosi z zavojnino in poštino vred 40 Din.

Elza-pomada za rast las krepi kožo na glavi, zabranjuje iz-
padanje, lomljenje in cepljenje las,
odstranja prhot, prerano osivelostjo itd. 2 velika porcelanasta lončka z zavojnino
in poštino vred 25 Din. — En poizkus zadostuje, da tudi vi poročate:

TO JE ONO PRAVO!

Iščite v vseh poslovnih samo prave ELZA-PREPARATE lekarnarja Fellerja.

RAZLIČNO: Lilijno mleko 10 Din; brkomax 4 Din; najfinejši Hega-puder dr. Klugerja v velikih ori-
ginalnih škatlah 25 Din; najfinejši zobni prašek „Hega“ v patentnih dozah 15 Din; puder za dame v vreči-
cah 4 Din; zobni prašek v škatlah 4 Din; v vrečicah po 3 Din; sachet (dlšava) za perilo 4 Din; šampon za
lase 2'50 Din; rumenišče za obraz, 12 pisnov 20 Din; najfinejši parfemi od 20 Din navzgor; cvet za lase
25 Din; Elza-katranovo milo 6 Din. Pri razpošiljanju različnih predmetov se zaračunavata zavojnina in
poština posebej.

K tem cenam se priračunava še 10%no doplačilo. Naročilna pisma naj se naslavlja tako:
EVGEN V. FELLER, lekarnar, STUBICA DONJA, Elza-trg šte. 360, Hrvatsko.

SLAVENSKA BANKA D., ZAGREB

PODRUŽNICA: LJUBLJANA.

Delniška glavnica Din 50,000.000.— in rezerve preko Din 12,500.000.—

Podružnice: Beograd, Bjelovar, Brod n. S., Celje, Dubrovnik, Gornja Radgona, Kranj, Maribor, Murska
Sobota, Novi Sad, Osijek, Sarajevo, Sombor, Sušak, Šibenik, Vršac, Wien.

Ekspoziture: Rogaška Slatina (sezonska), Škofja Loka in Jesenice.

Agenciji: Buenos Aires, Rosario de Santa Fe.

Afilijaciji: Slovenska banka, Ljubljana; Jugoslavenska industrijska banka d. d., Split.

Izvršuje vse bančne posle najkulantneje.